KARİKATÜR

Sulh perisi — Harp telgraflarından yol bulamıyorum ki, dünya yüzüne meyim!...

— Sizinle konuşmama imkân yok..
— Mühim bir sebep mi var?..
— Evet! Elbisemin rengine uymuyorsunuz!...

ANKARA MEKTUBU

Son zamanın bir modası var; önüne gelen eski, yeni şairlerden parçalar toplayıp bir kitap çıkarıyor. Bunların en yenisini bir genç çıkardı. Adı rakamlarla ifade edilmiş bir kitap; yani «48».

Bu «48» adlı kitaba ben de bir göz gezdirdim ve içindeki mizahî şiirlere bayıldım. Bitirdikten sonra da bir hevese düştüm; bu mizahî şirlerden bir seçme yapıp okurlarıma vereyim, onlar da benim gibi katıla katıla gülsünler dedim, başlıyorum.

Niyazi Akıncıoğlunun «Düşman başına» şiiri:

«Dostu dost biliriz,
Düşmanı düşman.
Ve açıktır her zaman,
Kapılarımız ardına kadar.
Dostlar,
Çarıklarını çıkarmadan,
Bize mağripten gelirler,
Maşrıktan gelirler..
Olmuşu dost ağzına ayvanın
Hamı, düşman başına.»

Melim Cevdet Anday'dan «Senden utanıyorum» şiiri:

«Senden utanıyorum, deniz kenarı
Hep böyle işsiz
Ve parasız olduğum zamanlarımı
Ziyaretine geleceğim;
Bak yarın memuriyete başlıyorum;
Öbür gün evleneceğim galiba.
Artık seni bizim evde beklerim
Deniz kenarı..»

Orhan Murat Arıburnu'ndan:

«Harpte güldürücü gaz da kullanmışardı,
Ve biz üç yaralı arkadaş
Bir mermi çukurunda güle güle ölmüştük.
Herhalde karılarımızın sözü geçiyor Allana
Biz cenge giderken,
Güle güle demişlerdi...»

Yine bu zattan «Şifre» başlıklı şiir:

«Kaşın şifre
Gözün şifre
Gülmen, konuşman şifre
Yaradan şifre yaratmış!
Seni çözmek için
Şifre müdürü mü olmalı?..»

Oktay Rıfat Horozcudan «Benim yarim» şiiri:

«Benim yarim iki dirhem bir çekirdek
Hoopa mı hoppa
Rakı içer, kadeh kırar
Benim yarim sırasında benden hovarda
Kavun içi mendil,
Markalı çanta,
Benim yarim çıtkırıldım
Benim yarim alafranga.»

Yine ayni zattan «Tecelli» şiiri:

«Nedir bu benim çilem!
Hesap bilmem
Muhasebede memurum.
En sevdiğim yemek imambayıldı
Dokunur.
Bir kız tanırım çilli,
Ben onu severim,
O beni sevmez.»

Yine bu meşhur şairden «Ekmek ve yıldızlar» şiiri:

«Ekmek dizimde
Yıldızlar uzakta, tâ uzakta.
Öyle dalmışım ki, sormayın,
Ekmek yiyorum yıldızlara bakarak.
Bazan şaşırıp ekmek yerine
Yıldız yiyorum.»

Cahit Saffet Irgat'tan «Yalnızlıklar» şiiri:

«Bizim sokak sapadır,
Gün doğarken bekçiler
Bağdaş kurup oturur
Pencerenin altında,
Dedemi hatırlatır
Elini öpesim gelir.
Gözgöze gülüşürüz
Bekçi Tahir ağanın
Bıyığını severim.»

Orhan Veli Kanık'ın «Dağ başında» şiiri:

«Dağ başındasın
Derdin günün hasretlik.
Akşam olmuş
Güneş batmış
İçmeyip de ne yapacaksın.»

Ayni zattan «Efkârlanıyorum» şiiri:

«Mektup alır, efkârlanırım;
Rakı içer, efkârlanırım,
Yola çıkar, efkârlanırım,
Ne olacak bunun sonu bilmem,
«Kâzımım» türküsünü söyler,
Üsküdarda;
Efkârlanırım.»

Ben de böyle şiirleri okuyunca efkârlanıyorum ama, elden ne gelir? Dünya bu, türlüsü var. Bazımızı güldürüp, bazımızı da kızdıran bu şiirlerden yana hamdolsun çok zenginiz fakat bu seferlik bukadar yeter.

Zaparta

BALKANLARDA SON DURUM:
Kendi düşen ağlamamalı!..

No. 423 CİLT: 17 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 3 ŞUBAT 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

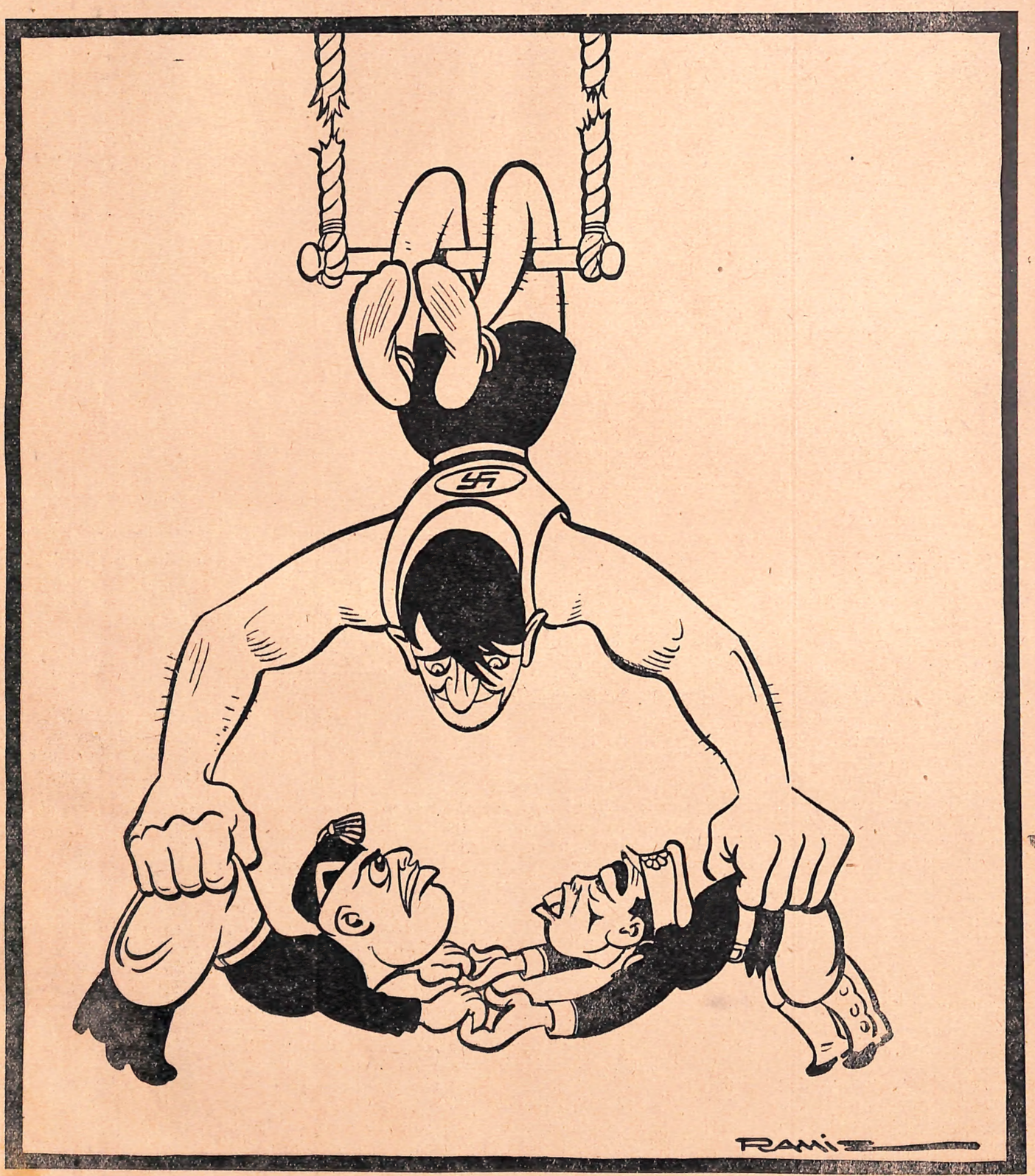

MİHVER CANBAZHANESİNDE SON NUMARALAR:

— Vaziyetimizden eminiz. İstediğimiz gibi perende atabiliriz!...

— Niçin o sevdiğin delikanlıyı bırakıp ötekini tercih ettin?
— Öteki bin lira hava parası verdi de ondan!...

İNGİLİZLERİN İTALYANLARA HEDİYESİ

— İngilizlerin İtalyanlara yaptıkları en büyük fenalık nedir?

— Habeş İmparatorunu tekrar tahta oturtmaları.

— Hayır.

— Afrika müstemlekelerinden kovmaları.

— Değil.

— Babalarının tapulu mirası saydıkları Akdenizden yelken kürek sürmeleri.

— O da değil.

— Sicilyayı, Sardunyayı almaları... Anavatanın yarısını alarak Roma kapılarına dayanmaları... Belli başlı İtalyan şehirlerini Pompeyi harabelerine çevirmeleri,.. İtalyan ordusunu Anka kuşuna döndürmeleri.... İtalyan donanmasını maşa ile tutulmuş çağanoz haline getirmeleri...

— Değil, değil. değil..

— Amma yaptın ha... Yahu belânın bunlardan büyüğü olur mu?

— Olur... İngilizlerin İtalyanlara en büyük fenalığı, Mussoliniyi ele geçirdikten sonra tekrar İtalyanlara hediye etmeleridir.

Bu sözü söyliyen adam haklıdır. İngilizlerin İtalyanlara Mussoliniyi hediye etmelerinden daha büyük bir azizlik akla gelemezdi: «Duçeyi mi istiyordun? Al bakalım; mademki yirmi yıldır yorulmadın; ibibik kuşu gibi kocaman kafası ve lokma gözlerile tekrar başına oturt. Sana bugüne kadar ettiği iyilikleri tamamlasın ve İtalyanın ötesinde berisinde bir parça ot ocak kaldıysa onların da icabına baksın.»

* * *

Maamafih İngilizlerin İtalyaya iade ettikleri hazine gerçekten Mussolininin kendisi midir?

Hikâye meşhurdur: Arnavudu bir kurşunda devirip upuzun yatırmışlar. Oğlu başında: «vay babam» diye bağırırmış. Vuranlar; «ne bağırıyorsun ulan, babanı yemedik ya.. boyula, posuyla önünde oturuyor.»

Mussolininin meşhur firar hâdisesinden sonra alınmış bazı fotoğraflarına bakılırsa, bugünkü Duçe, henüz ayakta olmakla beraber, yerde yatan Arnavudun ölüsünden pek farklı değildir. Çökmüş vücudu, kemikleri çıkmış kafası, içeri kaçmış sönük gözlerile tahnit edilmek üzere içi boşaltılmış ipopotam ölüsüne benziyen bir şey.

Mussolini için uydurulmuş güzel hikâyelerden biri de şudur: Duçe bir gün otuz üniformasından birini giymiş, silâhlarını ve nişanlarını takarak aynanın karşısında kendini seyretmiye başlamış: «şu kahramana bakın, dermiş, öyle dehşet saçıyor ki, kendi hayalimden kendimin korkup kaçacağım geliyor... Düşman buna nasıl dayanır?»

Bu sözleri işiten ihtiyar ve emektar uşağı dayanamamış: «büyük kahramanım, demiş, aynada kendini gördüğün zaman korkup kaçmıya kalkarsan karşındaki düşmanı gördüğün zaman ne yapacaksın?»

* * *

Canlı cenaze ortada, eski kadınların tâbiri üzere, **hayali fener** şeklinde ortada dolaşıyor. Kendi adına kurşuna dizilmekte olan damatlara, mareşal Bono gibi yarığarlara, Gayda gibi dostlara ve daha nicelerine bakıyor. Yanındakiler: «Merak etme, diyorlar, Marenostrom gitti. Fakat İtalya şimalinde göller ve Venedikte kanallar var. Onlar sağ olsun.»

O cevap veriyor: «Merakımdan değil, midem hasta. Neşesizliğim ondan.»

Hakkı var. Sabık Duçenin midesi hastadır. Habeş İmparatorunun ciğerile kendine ziyafet çekmiye kalkanın olacağı budur.

KARİKATÜR

İkinci cephe

— İkinci cephe meselesi..

— Sus, kardeşim, sus! O mesele ilk meydana çıktığı gün bekârdım, bugün Allah bağışlasın iki çocuk sahibi oldum!

Akıl Hocası

İzmirde M. Ş. ve M. E.

«1. Kadınlara «kuş beyinli» derler, nçin?

2. Sizi bir akşam çorbasına davet etsek gelir misiniz?»

CEVAP:

1. Kadınların idare ettikleri erkeklerde mevcut olan beynin miktarını iyice anlatabilmek için!

2. İftara davet ediyorsunuz demek. Zira burada, Ramazandan gayri günlerde misafirler akşam çorbasına değil, çilingir sofrasına çağırılır.

★

Üsküdarda bayan Ü.

«Bu buhranlı devirde bir tüccarı nasıl elde edebilirim?»

CEVAP:

Tüccarlara ne lüzum var? Sualinize bakılırsa, siz zaten ticaretin yolunu tutmuşsunuz!

★

Manisada A. B.

«Annemle babam öleli iki ay oldu. Değiştirdikleri dünyadan haber yollıyacaklarını söylediler. Fakat bir türlü haber alamadım. Acaba oraya telefon var mı? Varsa «santral merkezi» neredediir?»

CEVAP:

Telefonlar maatteessüf, çok bozuk. Biz şehir içindeki dostlarımızla çok güç anlaşabiliyoruz, şehir aşırı olanlarla konuşmak bir mesele. Nerede kaldı ki, öbür dünyadakileri bulup görüşeceğiz! En kestirmesi, çok merak ediyorsanız, onların bulunduğu yere bir an evvel baskın yapmanızdır. Sizi görünce kimbilir nekadar şaşıracaklardır!

★

Konyada B. A. Z.

«Ben zenciyim. Acaba esmer bir kızla mı evleneyim, yoksa sarışınla, kumralla mı?»

CEVAP:

Bu renginizle hangisi sizi intihap ederse.

★

Süleymaniyede H.

«Konuşdugum kız benimle evlen-men için muhakkak suretde Bobsitil olman şartdır diyor. Halbuki, Bende Buna bir arzu yok ne yapayım»

CEVAP:

Ya tevazu gösteriyorsunuz, yahut farkına varmadan bobsitil olup çıkmışsınız: Hele bir kere şu imlânıza baksanıza!

★

Menemende bayan İ. N.

«Burnunuzu küçültürseniz sizi nişanlıma tercih ederim.».

CEVAP:

Burnumu Kafdağından indirmek için karşımda peri padişahının kızını görmek isterim!

★

— Benim de borç gırtlağıma çıktı..
— Sen dua et ki, benden daha kısa boylusun!.

Salihlide A. C. D.

«Yılbaşı sayınızda üstat Ramiz'in takdim ettiği bolü içmek için bütün gazinoları, meyhaneleri dolaştım, bulamadım. Acaba nerede bulunur?»

CEVAP:

Bolün öyle köpüklü, şampanyalı cinsi size, bize kısmet olur mu? Kim bilir, hangi karaborsacının kursağına gitmiştir!

★

Soğanlıda M. Y. Y.

«Ayda 30 lira alıyorum. Karım lüks gezmek istiyor. İstediği olmazsa ayrılacağını söylüyor: Ne yapayım?»

CEVAP:

Karınızın istediğini yapınız, sonra 30 lira aylıkla bunu nasıl yapabildiğinizi bana bildiriniz, ben de bu büyük ihtiramızın patentasını alarak size yüzde otuz hisse vereyim!

Akılhocası

Karaborsa

— Kara borsacıların yakında canlarına ezan okuyacaklar.

— Aman söyleme, birader!

— Yoksa sen de onlardan mısın?

— Ne münasebet... Yalnız ak borsada bulamadığımız şeyleri oradan tedarik ediyorduk. Onlar pılıyı pırtıyı toplarlarsa biz nereye başvuracağız?

Parasız mata

— Her şey ateş pahasına çıktı. Parasız satılan bir hava kaldı...

— Aman birader, sen hava parası vermedin galiba.. En ateşlisi o!

Çömez, ihtikârla mücadele hakkında konuşuyor !..

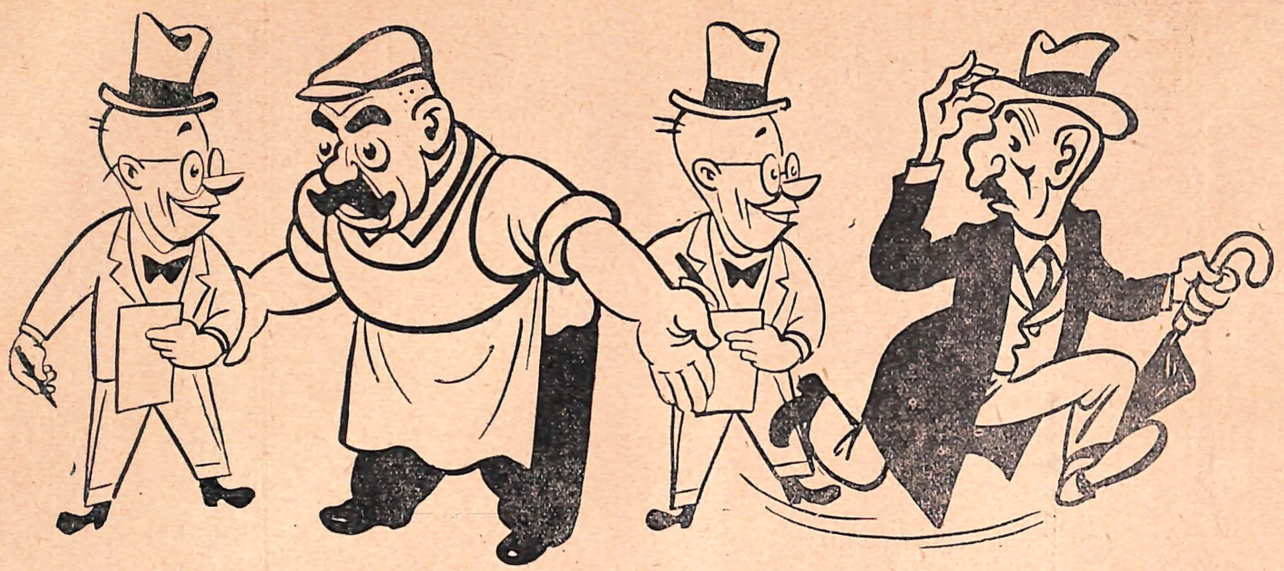

Çömez — İhtikârla mücadele başlıyor, hazır mısın?..
Esnaf — Evet! Yeniden faturalar hazırlıyoruz!..

Çömez — Muhtekirlerle mücadele başlıyormuş..
Maaşçı — Aman ben kaçayım, yine arada ben ezilirim!..

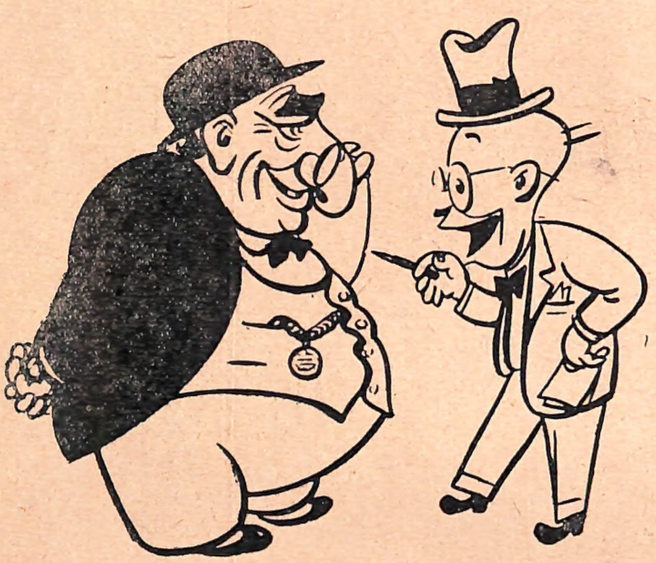

Çömez — Muhtekir diye yakalanırsan ne yaparsın?..
Salamon — Korkma, kara borsanin karanliği içinde beni kim bulur ki?!..

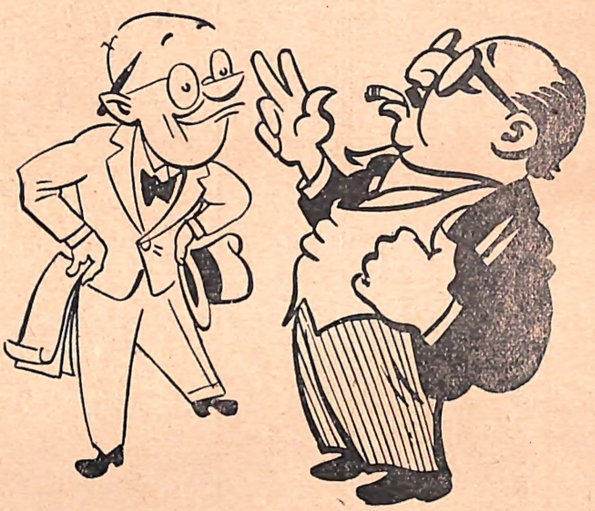

Çömez — İhtikârla mücadeleyi siz mi yapacaksınız?
İktisatçı — Estağfurullah!..

Çömez — Gördünüz mü bayan? İhtikâr aldı yürüdü diyorlar..
Bayan — Neler aldı acaba? Görsem de ben de alsam!..

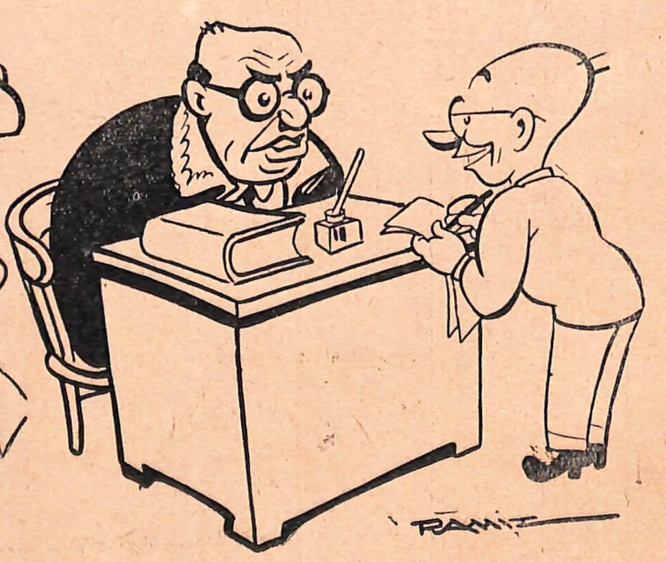

Çömez — Muhtekirlere ne ceza vermeli?
Hâkim — Onların müşterilere verdiği cezayı.. kazıklamalı!..

(AL BİR SALON GELİNİ, KOY KALBİNE ELİNİ)

Kız — Mahallebici salonunda tanıştık, pastacı salonunda anlaştık, şimdi bar salonunda nişanlanıp belediye salonunda nikâhlandıktan sonra otel salonunda evleneceğiz...

Anne — Eh kızım, bunları tamamlamak için bir de mahkeme salonu lâzım!..

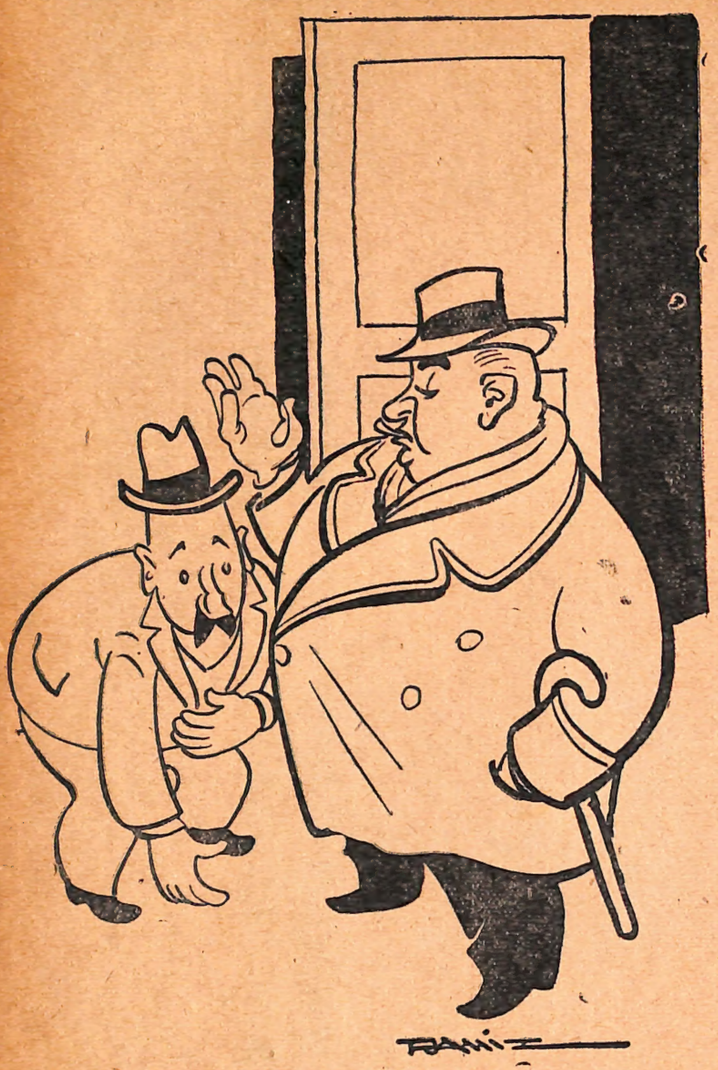

— Allah ömürler versin. Allah efendimizi daha büyük mertebelere çıkarsın.. Açıkta kalmış bir zavallıyım. Merhametinizi esirgemeyin...

— Çabuk söyle, dairemde bir yer mi, yoksa apartmanımda bir daire mi istiyorsun?...

ŞEYHİN KERAMETİ

SİPAHİLER tekkesi şeyhi Hacı Ahmet efendi fânî dünyaya gözlerini yumunca büyük mahdumu Ali efendi babasının postuna oturdu.

Hacı Ahmet efendinin tekkesi, merhumun sağlığında, kadın, erkek, hayli dervişlerin toplandığı bir yerdi. Onun dervişleri arasında sayılı devlet adamları, zengin emlâk sahipleri, büyük tüccarlar bulunuyordu. Bunların hepsi, çoluk çocuklarile, şeyhin ilmine, irfanına ve kerametlerine inanmış, canlarile, mallarile tekkeye bağlanmış kimselerdi.

Şeyhin öldüğü gün hepsinin kalbi birden sızlamıştı:

— Rahmetli büyük adamdı, doğrusu..

— Acaba oğlu onun yerini doldurabilecek mi?

— Herhalde ölürken nefesini ona miras bırakmıştır!

Kerametin böyle bir nefesle babadan oğluna intikal edeceğine hiç birinin aklı yatmamakla berber hepsi de inanır gibi görünüyorlardı. Onların bu şüpheleri yeni şeyh Ali efendinin gençliğini, havailiğini, hülâsa ahiret işlerinden ziyade dünya umuruna bağlılığını bilmelerinden ileri geliyordu. Nitekim Evkaf müsteşarı Hüseyin bey, Ali efendiyi babasının postunda görünce, beş, altı sene evvelki bir vakayı hatırladı: Bir gün şeyh namzedi Ali efendi, babasının postekisini alıp gizlice kendisine takdim etmiş ve bunun mükâfatı olarak üç beş altın almıştı. Hüseyin bey, postekiyi tekrar tekkeye hediye etmekle beraber meseleyi diğer ihvanlardan sorup araştırmış, onların da böyle bir alış veriş geçirdiklerini öğrenmişti.

Babasının sağlığında pöstekisini habersizce mezada çıkaran bu ahır zaman şeyhinin, pösteki ile birlikte babasının kerametlerini de aşırmış olacağı su götürür bir mesele idi!

İrat sahibi Mesut efendi ile tüccar Mahmut ağa da başka hâdiselerin şahidi olmuşlardı: Mesut efendi tekkeye nezrettiği muazzam bir koçun arife günü tekrar pazara çıkmış olduğunu görmüş, kendi yetiştirdiği ve Hacı Ahmet efendiye gönderdiği bu kurbanın Ali efendi marifetile tekrar satılığa çıkarıldığını anlamış ve onu tekrar satın alarak tekkeye yeniden hediye etmişti. Mahmut ağa da Hacı efendinin pöstekisi altına bıraktığı on altınlık bir kesenin, zikirle tekbir arasında, büyük mahdum tarafından cebe indirildiğini gözlerile görmüştü.

Bütün bu hakikatlere rağmen yine hepsi bir hayal peşindeydi: Kimbilir, belki şeyh Ahmet efendi ölürken en büyük kerametini göstermiş, oğlunu adam etmişti!

Ali efendi, şeyh sıfatile, babasının yerine geçince ilk düşüncesi bu adamları elden kaçırmamak oldu. Kendi mazisini babasından iyi bilen bu adamlara ne yapmalıydı ki, onlar, kendisini, babası kadar ilim ve irfan, feyiz ve keramet sahibi sansınlar?

Bunun için tekkenin en sadık dervişi Bekir hocadan istifade etmeyi aklına koydu. Bekir hoca, kırk yıldanberi hizmetinde bulunduğu bu tekkenin şeyhi kadar oğluna da bağlı bulunuyordu. Merhumun dediğine bakılırsa, hiç bir tekkede, bukadar akidesi sağlam bir derviş bulunamazdı. Hacı Ahmet efendi, arasıra, dervişlerine:

— Benim yüzümden hanginizin cennete gireceğini bilmem. Fakat bildiğim bir şey varsa o da benim Bekir hoca yüzünden cennete gireceğimdir!

Derdi. Ali efendi, bir gün Bekir hocaya:

— Sen benim görür gözüm, tutar elim, ayağım olacaksın!

Deyince zavallının sevinçten başı göklere ermişti. Nihayet onun himmetinden istifade etmek fırsatı gelip çattı:

Bir Cuma namazından sonra tekkenin selâmlığında şeyh Ali efendi ile dervişleri toplanmıştı. İçlerinden biri:

— İhvanlardan iki can bu sabah rahmeti rahmana kavuştu! dedi.

Hepsi birden fatiha okudular. İkisinin de cenazesi yarın kaldırılacak ve tekkenin içindeki küçük kabristana gömülecekti.

Şeyh Ali efendi, orada kerametini gösterecek fırsatı bulmuştu:

— İmanı bütün adamlar gibi görünüyorlardı, fakat hakikaten imanları sağlam mı, değil mi, bu akşam belli olacak. Eğer sağlıklarında göründükleri gibi imanlı iseler, bu akşam tabutlarında rahat rahat yatacaklar, imanlı değilseler başlarını tabutun iki tarafına vurarak azap ve nedamet çekecekler.

Hepsi birden boş bulundular:

— Sahi mi?

— İspatı kolay: Bu akşam bizim Bekir hocayı cenazeleri

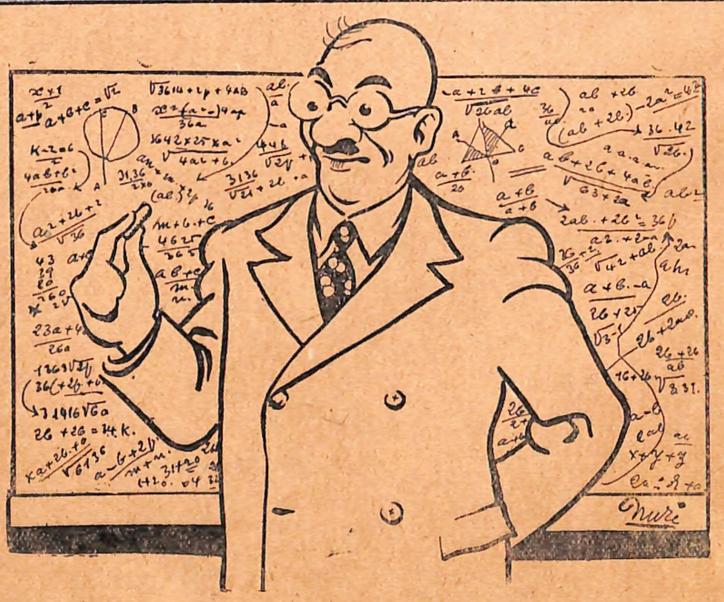

Riyaziye öğretmeni — Anlamamış olanlar için dersi tekrarlıyacağım!...

bulunduğu evlere göndeririz; onları, başlarındaki sarıkla beraber, tabutların içine yerleştirir, yarın da cenazeden evvel tabutları açar, tetkik ederiz. Sarıkları bozulmuşsa azap çekmişlerdir, bozulmamışsa hakikaten imanları bütün kimselermiş!

Orada bulunan ihvan, Ali efendinin bu teklifini muvafık buldular; bu suretle yeni şeyhi imtihan da etmiş olacaklar, onun babası gibi keramet sahibi olup olmadığını anlıyacaklardı.

Şeyh Ali efendi, tekkenin en eski, en dürüst adamına derhal merhumların evlerini tarif etti; onları sarıklarile beraber tabuta koymasını emretti; ve Bekir hocaya elini öptürürken yavaşça: «Birisinin sarığını dağıt da öyle başına geçir!» diye fısıldadı.

Ertesi gün cenaze namazında bütün ihvan tekkede idi. Tabutlar, evlerden gelmiş, musalla taşına dizilmişti. Şeyh Ali efendi ölülerden birine doğru ilerledi:

— Sarıkları muayene edeceğiz!

Tabutun kapağını açtı, kefenin üstünden ölünün başına geçirilmiş sarık damadağın bir haldeydi. Şeyh:

— Allah kusurlarını bağışlasın, gece epeyce sıkıntı geçirmiş! dedi.

Sonra ikinci ölüye yaklaştı, sarığına baktı: Bozulmamıştı.

— İşte, imanı sağlam bir derviş!

İhvanlar, bu keramet karşısında bir ağızdan:

— Hakikaten ermiş bir şeyh imişsiniz, Amennâ ve saddaknâ! dediler.

Bu mucize hepsine parmak ısırtmıştı.

Cenaze namazından sonra ihvan dağıldı. Şeyh Ali efendi, Bekir hoca ile başbaşa kaldı. Kendisine teşekkür etti:

— Senin şu sarıklardan birini bozuk, ötekini düzgün bırakman sayesinde bütün ihvanların benim hakkımdaki itimadı kuvvet buldu; artık onlar bu şeyhten, bu tekkeden ayrılamazlar!

Dedi. Dün gecedenberi büyük bir vicdan azabı geçiren Bekir hoca dayanamadı:

— Onların size imanı arttı, onlar buradan ayrılamazlar, fakat bana müsaade buyurursanız artık bu tekkeden uzaklaşacağım.

— Neden, hocam, neden?

— Çünkü artık benim imanım bozuldu, itimadım kalmadı. Onları kazandınız ama, yaptırdığınız işle, beni kaybetmiş oldunuz. Allaha ısmarladık şeyhim!

Papağan

AVRUPADA FAKİRİZM TECRÜBESİ:
— Fena batmıya başladı!..

VURULANDAN VURGUNCUYA

Senin gözün dağları kışın gülistan görür,
Benim gözüm bağları yaz günü zindan görür.

Sen güzelden güzeli seçmeye naz edersin,
Benim gönlüm hepsini can görür, canan görür,

Sana sabahki levrek bayat gelir akşama,
Bizim ev uskumruyu, hamsiyi mercan görür.

Yıllar var ki, açıldı ikinci cephe bahsi,
Bahsini peder duydu, cepheyi oğlan görür!

Bu bahis gönüllere verir büyük bir ferah,
Her günü, her saati sanki bir Nisan görür!

Avrupa hartasına gözlerim dalsa bazan
Her devletin rengine karışmış bir kan görür;

Devlet diye ortada birbirile boğuşan,
Kartal, ayı, tilki, kurt, kerkedan, aslan görür!

Düşman da, dost da bilmez benim hakikatimi,
Benimle boy ölçmeye geldiği zaman görür.

Çamdeviren, meşgul ol işinle sefinede,
Tehlike var mı, yok mu, onu başkaptan görür!

ÇAMDEVİREN

Kenarın Dilleri

ROMAN: RAGIP SEVKİ

— 13 —

Ayten başını salladı ve yeniden havyara saldırdı. Oh, hayatında bukadar lezzetli bir sabah kahvaltısı yapmamıştı.

* * *

Ayağa kalktığı zaman ise, kendi vücudunda belki on beş kiloluk bir ağırlık hissetti. Gerinmek, gerinmek, sonra da bir yatağa uzanıp uyumak ihtiyacını duydu. Öyle tatlı bir rehavet içindeydi ki, bu ona kedilerin gerinmesini hatırlattı. Aynaya döndü, karmakarışık olan dudaklarının rujunu tazeledi, sonra yandaki odaya doğru yürüdü. İçeriden Mahmurenin sesi geliyordu:

— Ay, yavaş ol kız.. sırtımı tırmalıyorsun!

Oda hizmetçisi ise kısık bir sesle cevap verdi:

— Aman hanımefendi, bu düğmeler sırtınızı acıtıyor sizin.

— İstemem, istemem, bunu çıkar.. lâcivertleri giyeceğim!

Ayten odaya girdiği zaman Mahmure yarı beline kadar çıplak bir haldeydi. Bir mermer heykel gibi muhteşem ve güzel bacakları ve yuvarlak kalçalarile... hizmetçinin yardımile sırtındaki sarı ipek elbiseyi çıkarıyordu.

— Aman çabuk ol kız! Ay patlıyacağım..

Ayten kapının kenarına dayanarak:

— Niçin çıkarıyorsun, sana sarı güzel gidiyor! dedi.

Göz ucu ile de karşısında, iki kanadı ardına kadar açık duran gardroba baktı. İçi çeşit çeşit, renk renk kadın elbiseleri, mantolar, şapkalarla doluydu.

Mahmure elbiseden kurtulur kurtulmaz ters ters oda hizmetçisine baktı:

— Senin elin de pek sakar kız! Canımı yakıp duruyorsun!

— Aman hanımefendi, çok dikkat ediyorum.

— Bir de cevap veriyor. Uzat şu lâciverti bana. Onu değil sersem, öteki, bol pilili lâciverdi.. hah, onu. Ver bana... Pek mıymıntı şeymişsin sen... Hadi git, ben kendim giyinirim!

Hizmetçinin yüzü sararmıştır:

— Bir kusur işledimse hanımefendi affetsinler!

Mahmure birdenbire dönüp bir Aytene, bir de hizmetçiye baktı, ters bir sesle:

— O hanıma ne, affedecek-sem ben ederim,. hadi çık dışarıya!..

Hizmetçi yeniden bir şey söylemek istedi, fakat Mahmure çıplak bacağının birini hiddetle silkti, sonra ayağını yere vurdu:

— Daha da söyleniyor, çık dışarıya!.

Ayten hizmetçinin çıkmasını bekledi, sonra ağır ağır Mahmurenin yanına geldi:

— Mahmure, fena yapıyorsun!. Bir kere söylediği sözü anlamadın..

— Ne demek anlamadım?

— Hizmetçiler kibarlık olsun diye hanımlarından başka tarzda bahesederler. Meselâ sana dedi ki: «bir kusur işledimse hanımefendi affetsinler!» Bu sözdeki hanımefendi ben değildim, sendin. Meselâ «hanım efendi su isterler mi?» dedikleri zaman «su istiyor musunuz hanımefendi?» demektir bu..

Mahmure bozulmuştu, fakat bu mahcubiyetin altında da kalmak istemedi:

— Doğru dürüst konuşsun, öyle manalı manalı lâflara ne lüzum var?

— Kibarlık bu..

— Amaan sen de, kibarlık diye saçmalamasınlar.

— Ama Mahmure, senin girdiğin hayatta bunlar lâzım.

— Şimdi bırak bunları da konuşalım. Hüsamdan ne haber?

Mahmure bir taraftan giyiniyor, bir taraftan da Aytenin yüzüne ümitle bakıyordu.

Ayten bir koltuğa oturarak dedi ki:

— Hüsam yenisini buldu!.

Mahmure döndü, hayretle Aytene baktı:

— Yenisini mi? Yani, yeni bir kız mı?

— Evet,.. Terzi Salih efendinin kızı Meleği..

— Ay, o esnaf kılıklı kızı mı? Eey, sonra?

— Sonarsı bu... Akşamları buluşup geziyorlar. Dün ben Fatihte rastladım. Sinemadan çıkmış geliyorlardı.

Mahmure asabî asabî elbisesini aşağı çekerek düğmelerini iliklemiye başladı:

— İşte şimdi tam dengini bulmuş!..

— Kim?

— Hüsam. Öylesine öyle kız lâzımdı.

— Mahmure, o senin kuruntun. Hüsam ağır başlı bir çapkındır. Bilmez misin, bir yere giderken yüksek sesle konuşmanı bile önlerdi.

— Aman, budalanın biri işte. Dolaşıp dolaşıp işte böyle pis musibet kızlardan birini alacak elbette.

— Sanmam. Hüsam hiç de senin benim bildiğimiz gibi bir çocuk değil. Zaten o bizim muhitin adamı değil... Dul bir kızkardeşine, üç çocuğuna bakıyor. Hayata yeni atılmış, az kazanıyor. Ninesinden kalma evi kira derdi yok diye dolduruyorlar.

Mahmure birdenbire titizlendi:

— Akşamları eve neden geç gidiyorsun?
— Erken gidecek olursam hastalandığımı zannederek sıhhî tedbirlere başvurup boyuna ıhlâmur, aspirin içiriyorlar da!..

Öksürük ve bronşit
TURAL
Komprimeleri derhal geçirir.
Kutusu 35 kuruştur.

Ademi iktidar
VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI
HORMOBİN
Her eczanede bulunur. P.K. 1255
Reçete ile satılır.

Fazla şişmanlığa karşı
RADYOKARBON
Mide ve barsakların muntazam çalışmasını temin eder.
Bütün eczanelerde bulur. Kutusu 70 kuruştur.

GRİPİN
Baş, Diş, Grip, Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve
BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER
İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Taklitlerinden
sakınınız. Her yerde ısrarla GRİPİN isteyiniz.

— Sen de hep onu müdafaa edersin!

— Niçin kızıyorsun? Buna senin yerine ben cevap veyeyim: Hüsamı sevdiğin için. Ben senin bu halini beğenmiyorum. Talih, devlet kuşu halinde başına kondu, sen hâlâ Hüsamı düşünüyorsun. Artık evli barklı kadın oldun Mahmure, bırak şu gerideki âlemi.

Mahmure buna hiç cevap vermedi. Daha doğrusu cevap vermiye vakit bulamadı. Telefon çalınca son düğmeyi de iliklıyerek yürüdü reseptörü kulağına aldı:

— Allö, buyurun!.

Öteki taraftan bir erkek sesi duyuldu:

— Orası Feyzi beyin dairesi mi?

— Evet..

— Feyzi beyin hanımı Mahmure hanım siz misiniz?

— Evet..

— Sizinle anneniz konuşacak..

Mahmure bekledi, telefonda bir takım sesler duyuluyordu. Nihayet bu karışık sesler arasında Sıdıka hanımın sesi duyuldu:

— Ay ayol, ne tarafını kulağıma koyacağım, dur, dur... Hah işte.. E, şimdi ne yapayım?

Mahmure yanı başına gelen Aytene yavaşça:

— Annem telefon ediyor, dur. Ay vallâhi gülmekten patlıyacağım.

Ses devam ediyordu:

— Vallâhi bu şeytan işi ayol. Hani derlerdi de inanmazdım. Ne diyeyim, ne diyeyim? Alu mu diyeyim? Ay vallâhi beceremem. kız Saime sen gel al şunu... Vazgeçtim ben. Peki peki.. diyeyim.. Alu kız Mahmure, evlâdım! Ay cevap vermiyorlar Asaf efendi. Bağırayım mı? Huu Alu Mahmure!. Mahmure kız!..

Mahmure birdenbire ciddileşerek:

— Bu kadın beni rezil ediyor! diye homurdandı. Sonra telefona bağırdı:

— Neymiş, söyle bakayım anne!. Çabuk söyle de kapa telefonu,

Öteki taraftan ses tatlılaştı:

— Ay evlâdım, iki saattenberi alu diye bağırıyorum, cevap versene..

— Uzatma anne, ne istiyorsun?

— Ay kız, ne sinirleniyorsun?

— Canım, çabuk söyle!

— Ay kulağımı patlatacaktın? Yavaş söyle a canım. Allahın hikmetinden sual edilmez, tel parçasından insan insanın kulağına yetişiyor ayol!.

— Ay anne, söylesene, ne istiyorsun.

— Dur kız, şaşırtma.. ne diyecektim ben.. Ay vallâhi aklımı aldı bu tilefon! Saime, ne diyecektim ben? Ha, buldum. Evlâdım, bugün öğleden sonra apartımanına gelecekt.k biz!...

— Peki, peki gelin!.

— Ben, Saime, Gülizar, Fatma hanım hep beraber geleceğiz.

— Peki, gelin dedim ya canım.

— Arkası var —

KARİKATÜR

İDAREHANESİ:
İstanul, Ankara caddesi Acımusluk sokağı No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI:
Türkiyenin her tarafı için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.
Üç aylık abone kaydolunmaz.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın, geri verilmez.

ARLON

Sayesinde

İşiniz Şaşmaz
Sultan Hamam
Camcıbaşı Han

NİÇİN
Yeni Tokalon
Pudrasın
KULLANIYORUN

Prenses
ALLA TROUBETSKOY
Eşbabını anlatıyor:
- Onun bir çok cazip ve yeni renkleri vardır.
- O, bütün kullandığım pudralardan daha ince ve daha hafiftir.
- Ondaki hakiki çiçeklerin nefis kokusuna perestiş ediyorum.
- O bütün gün sabit kalır Çünkü terkibinde başka hiç bir pudrada bulunmayan Krema köpüğü vardır.
- Yağmurlu, rüzgârlı havaya rağmen Yeni Tokalon Pudrası tenimi daima teru taze muhafaza eder.
- Eminim ki her ne bahasına olursa olsun bundan daha iyi bir pudra bulmak imkânı yoktur

Büyük Katerina
Meşhur Rus imparatoriçesinin fırtınalı ve aşk maceralarile dolu hayatını Hüseyin Cahidin kaleminden okuyunuz.
Fiyatı 125 kuruştur. Bütün kitapçılarda ve Yedigün bayilerinde bulunur.

Karikatür

TOMBUL TEYZEYE SAAT ALINDI:

Tombul Teyze — Bu saatı hiç beğenmedim, kimse görmiyecek..

Kocası — Nasıl olur karıcığım, herkes görsün diye Eminönü meydanındaki saatı getirdim. İnanmazsan git de bak. Yerinde var mı?!..

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.